

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítélőtábla a dr. Tóth Tamás Zsolt ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Dr. Pécsváradi János Ügyvédi Iroda által képviselt **I.r., II.r. alperesek** ellen személyhez fűződő jog megsértése és egyéb iránt indított ügyében a Veszprém Megyei Bíróság 2010. április 22. napján meghozott 5.P.20.554/2008/32. számú ítélete ellen a felperes részéről 33. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán a 2011. április 5. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében helybenhagyja.

A felperes által az állam javára az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 180.000 (Egyszáznyolcvanezer) Ft-ra felemeli.

Köteles a felperes megfizetni az I.r.-II.r. alpereseknek egyetemlegesen 50.000 (Ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró adóhatóság felhívására 180.000 (Egyszáznyolcvanezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, egyúttal kötelezte az alperes részére fejenként 138.750 Ft perköltség, az állam javára 90.000 Ft eljárási megfizetésére.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az I.r. alperes 2002. szeptember 16. napjától 2005. szeptember 30-ig állt munkaviszonyban a felperesnél mérnök, majd régióvezető munkakörben. A 2002. szeptember 9-én kötött munkaszerződése 7. pontjában munkaviszonya fennállásának idejére és a megszűnését követő 5 éves időtartamra titoktartási kötelezettséget vállalt minden, a munkáltatóra vonatkozó adat, tény és egyéb információ, így különösen a munkadíj összege, egyéb juttatások, munkahelyi és munkaköri körülmények, munkáltató üzleti kapcsolatai, a munkáltató vagyoni helyzete és vállalt kötelezettségei vonatkozásában. A munkaviszonyt megszüntető 2005. szeptember 30-án kelt megállapodásban a felperes és az I.r. alperes egyezően úgy nyilatkoztak, hogy egymással szemben munkaviszonnyal kapcsolatos követelésük nincs.

A II.r. alperes a 2004. augusztus 30. napján kelt alapító okirata alapján 2004. szeptember 9-i hatállyal került bejegyzésre a cégnyilvántartásba. A II.r. alperesi társaságban 2006. január 9. napjától az I.r. alperes jelentős befolyást szerzett, a szavazatok 49 %-át gyakorolja, valamint ugyanezen időponttól önálló vezető tisztségviselője lett a II.r. alperesnek.

A perben nem álló "A" Kft. létesítő okirata 2005. december 22-én kelt, a cégnyilvántartásba 2006. február 10-én került bejegyzésre, a társaságnak két magánszemély és a II.r. alperes a tagja, utóbbi a "A" Kft-ben közvetlen irányítást biztosító befolyással rendelkezik.

A megyei bíróság megállapította, hogy a II.r. alperes cégnyilvántartásba bejegyzett fő tevékenységi körként 2006. március 24-ig műszaki vizsgálat elemzés, ezt követően műszaki kutatás fejlesztés került feltüntetésre. Az "A" Kft. tevékenységi körei között többek között mérnöki tevékenység, tanácsadás, műszaki vizsgálat, elemzés szerepel, fő tevékenysége máshova nem sorolt egyéb gazdasági szolgáltatás.

A megyei bíróság rögzítette, hogy a perben nem álló "B" Kft. a felperessel 2003 júniusától 2005 júliusáig, a II.r. alperessel 2004. október 25-től 2007. október 16-ig, a "A" Kft-vel 2007. október 16-tól 2008. szeptember 18-ig állt üzleti kapcsolatban. 2003. és 2008. között eseti megrendeléseket adott külsős cégek részére az időszakosan felmerülő minőségellenőrzési feladatok elvégzésére, majd a 2008 májusában megkötött keretszerződés alapján a szerződéskötés óta e feladatokat a felperes látja el.

A felperes Ptk. 81. § /1/ és /2/ bekezdésére, a Ptk. 84. § /1/ bekezdés a./, b./ és e./ pontjaira, valamint a Ptk. 359. §-ára alapított kereseti kérelmét a megyei bíróság azért nem találta alaposnak, mert álláspontja szerint a felperes a Pp.

164. § /1/ bekezdésben foglaltakra tekintettel nem bizonyította, hogy a munkaviszonya révén egyébként jogszerűen megszerzett üzleti titkot az I.r. alperes jogosulatlanul nyilvánosságra hozta volna.

Rámutatott: a per során nem merül fel adat arra nézve, hogy a "B" Kft-n kívül máshoz eljutottak volna a felperes üzleti titkai az alperesek személyén keresztül, a "B" Kft. pedig a fennálló üzleti kapcsolatokra tekintettel nem minősül illetéktelennek. Hangsúlyozta, hogy a meghallgatott tanúvallomások alapján az a felperesi állítás sem nyert bizonyítást, mely szerint az alperesek a "B" Kft-vel a felperes üzleti titkainak jogosulatlan felhasználása révén tudtak volna szerződést kötni. Megállapította, hogy a "B" Kft. által az egyes külsős cégekkel kötött szerződések kondíciói között lényeges eltérések nem voltak. A megyei bíróság álláspontja szerint önmagában az nem jogsértő, hogy az I.r. és II.r. alperesek egy szűken behatárolt piacon a felperes versenytársaként jelentek meg. Az elsőfokú ítélet indokolása szerint az I.r. alperes tevékenysége a Ptk. 81. §-a alapján akkor minősült volna jogellenesnek, ha a megszerzett üzleti titkot jogosulatlanul nyilvánosságra hozta volna, vagy azzal visszaélt volna. Álláspontja szerint a II.r. alperes nem használt fel üzleti titkot és azzal nem is élt vissza még abban az esetben sem, ha az I.r. alperes személyében rejlő előnyt esetlegesen a maga javára fordította volna.

A felperesnek a Tptv. 4. § /1/, /2/ és /3/, valamint 86. § /1/ és /2/ bekezdés a./, b./, e./ pontjaira, valamint 93. §-ára alapított kereseti kérelmével kapcsolatban a megyei bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy ez az igény elévült.

Utalt arra, hogy a felperes 2006. július 6. napján kelt, az I.r. alperesnek címzett levelében már sérelmezte az I.r. és II.r. alperes, valamint a perben nem álló "A" Kft. álláspontja szerinti jogellenes eljárását. A megyei bíróság rögzítette, hogy a felperes a keresetlevelet 2007. február 8-án nyújtotta be a bírósághoz, ehhez képest pedig a Tptv. 88. § /2/ bekezdése szerinti perindítási határidőt kikéste, ezt meghaladóan pedig nem hivatkozott olyan körülményre, amely a Ptk. 326. § /2/ bekezdése alapján az elévülés körén belül figyelembe vehető lett volna.

A perköltségről az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § /1/ bekezdés, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet, a le nem rótt illetékről a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § /2/ bekezdés alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését kérte a Pp. 252. § /2/ bekezdése, másodlagosan ugyancsak hatályon kívül helyezését kérte a Pp. 252. § /3/ bekezdése, harmadlagosan pedig megváltoztatását indítványozta a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján.

Hivatkozott arra, hogy a megyei bíróság nem tett eleget a Pp. 221. § /1/ bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének, mert nem adott számot arról ítéletének indokolásában, hogy a felperes igazságügyi könyvszakértő és műszaki szakértő kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványát miért nem fogadta el, és ezzel kapcsolatban az eljárás során sem hozott alakszerű végzést. Támadta az ítéletet azzal is, hogy az elsőfokú eljárás során nem került feloldásra a felperes és az alperesek közötti ellentmondás azzal kapcsolatban, a kereseti kérelemben hivatkozott ismerethalmaz nóvumnak minősül-e. Álláspontja szerint a tanúvallomások alapján az is megállapítható volt, hogy az alperesek nyilvánvalóan rosszhiszemű pervitelt folytatva valótlán nyilatkozatokat tettek a "B" Kft.-vel fennálló üzleti kapcsolataikra nézve, ezt az alperesi magatartást azonban az elsőfokú bíróság egyáltalán nem értékelte.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a tényállást, mert az alperesek magatartása révén nemcsak a "B" Kft., hanem annak beszállítói is tudomást szereztek a felperes üzleti titkairól és szellemi tulajdonát képező know how-ról. Rámutatott, hogy az által hivatkozott know how pontos tartalmát az elsőfokú eljárás során előadta, és bizonyította, mint ahogy azt is, hogy a II.r. alperes ezen speciális ismeretek felhasználása révén látta el a "B" Kft.-vel kötött szerződés szerinti feladatait. Hangsúlyozta, hogy az I.r. alperes részéről nem az üzleti titok és know how megszerzése volt jogsértő, hanem ezen ismeretek kiszolgáltatása a II.r. alperesnek. Sérelmezte, hogy a megyei bíróság nem értékelte azt a tényt sem, az I.r. alperes a felperessel fennálló munkaviszonya keretében már a II.r. alperes érdekében tevékenykedett. Álláspontja szerint a megyei bíróság nem adta indokát annak sem, mire alapította azt a megállapítását, mely szerint a "B" Kft.-vel kötött szerződések feltételeinek kialakítása nem volt kizárólagos függvénye az erre vonatkozó üzleti titok ismeretének és felhasználásának.

Kifejtette, hogy az elévülés kérdésében is alapvetően tévedett a megyei bíróság, amikor az alperesi jogsértéseket egyszeri tevőleges magatartásként ítélte meg. Hangsúlyozta, hogy a tanúvallomások szerint a "B" Kft. részéről nem egyszeri ajánlattétel, szerződéskötés történt a II.r. alperessel, hanem erre több ízben is sor került. Hivatkozott arra, hogy az I.r. alperes az üzleti titok kiszolgáltatásával, a II.r. alperes pedig annak felhasználásával olyan folyamatos tevékenységet tanúsított, amely a Tptv. 88. § /1/ bekezdése alapján az elévülést kizárja.

Az I.r. és II.r. alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítéletet helybenhagyását kérték, fenntartva az elsőfokú eljárás során már ismertett álláspontjaikat. Hangsúlyozták, hogy a felperes nem határozott meg olyan konkrét tényállást, amely alapján az általa hivatkozott üzleti titok és know how

tartalma, annak felhasználási módja pontosan behatárolható lett volna. Álláspontjuk szerint az elsőfokú eljárás során a felperes által csatolt minőségellenőrzési utasítás nem minősül know how-nak. Kiemelték, hogy a tanúvallomások alapján a per tárgyát képező tevékenység ellátásához különösebb szakértelemre nem volt szükség. A felperes nem bizonyította azt sem, hogy az I.r. alperes érdekkörébe tartozó társaságok úgy jutottak volna hozzá a megbízásokhoz, hogy a felperesi ár alá ajánlottak volna. Fenntartották, hogy mindezekre tekintettel a műszaki szakértő kirendelése szükségtelen, a könyvszakértő kirendelése pedig azzal járna, hogy a felperes a II.r. alperest, és a **"B"** Kft. üzleti titkait is megismeri.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatta, a rendelkezésére álló bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően okszerűen mérlegelve helyes tényállást állapított meg, és abból érdemben helyes döntésre jutott.

Az ítéltábla előjáróban rámutat: a Ptk. 81. §-a szerinti titoksértés és a Tpv. 4. § /1/ bekezdésében meghatározott tényállás átfedést mutat. Ez pedig azt jelenti, hogy az üzleti titok versenytárs részéről történő megsértése esetén a jogosult - választása szerint - igényét a Ptk-ra, vagy a Tpv-re alapítottn - esetleg mindkettőre hivatkozva - terjesztheti elő.

Az üzleti titok fogalmát a Ptk. 81. § /2/ bekezdése, míg a know how fogalmát a Ptk. 86.§ (4) bekezdése, valamint a Legfelsőbb Bíróság Gazdasági Kollégiumának 52. számú állásfoglalása határozza meg. E szerint know how a vagyoni értékű gazdasági, műszaki, szervezési ismeret és tapasztalat.

Az elsőfokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy a felperes nem bizonyította: az I.r. alperes az általa jogszerűen megismert üzleti titkot, ismeretet a II.r. alperes, vagy további más, perben nem álló személy részére megismerhetővé tette volna, a gazdasági élet szereplői azt felhasználták volna. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy sem az üzleti titok, sem a know how körét a felperes kellő nem konkretizálta. Megjegyzi az ítéltábla, hogy az elsőfokú eljárás során 18. sorszám alatt csatolt iratok a felperes 2008. december 1-i, 9. sorszámú beadványa szerint is elsősorban olyan eljárással hozhatók összefüggésbe, amelynek feltétele a megrendelővel kötött keret megállapodás. A tanúvallomások szerint azonban a **"B"** Kft. keret megállapodást kizárólag a felperessel kötött 2008 májusában. Ez pedig önmagában ellentmond annak, hogy a felperes állítása szerint know how-nak

minősülő speciális ismereteket az I.r., II.r. alperes, vagy más, az alperesek érdekeltségi körébe tartozó társaság eseti megbízások során felhasználhatta volna.

Hangsúlyozza az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság a tanúvallomások alapján helyesen állapította meg azt is, a felperes illetőleg a II.r. alperes által részéről a "B" Kft. részére végzett tevékenység speciális ismereteket nem igényel ("C", "D" tanúvallomása). Helytálló az elsőfokú ítélet indokolása azzal kapcsolatban is, hogy a tanúvallomások alapján az volt megállapítható, az eseti megbízások során az árat döntően a "B" határozta meg, vagyis az alperesi érdekkörbe tartozó társaságok a megbízásokhoz nem a felperesnél kedvezőbb árajánlatuk révén („aláajánlás”) jutottak hozzá. "D" tanúvallomása alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a "B" Kft. elsődlegesen nem a megbízási díjra, hanem az I.r. alperessel fennálló bizalmi viszonyra tekintettel szerződött esetenként az I.r. alperes érdekeltségi körébe tartozó cégekkel.

Azt is helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy erre vonatkozó munkajogi megállapodás hiányában nem minősül jogellenesnek, ha az I.r., II.r. alperesek, illetőleg az érdekeltségi körükbe tartozó további cégek a piacon a felperes konkurensként jelennek meg (BDT. 2010.2248.).

Ugyanakkor tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy az I.r. alperes által egyébként jogszerűen megszerzett ismeretek vonatkozásában a "B" Kft. nem minősül kívülállónak. Egyrészt a felperes nem tett olyan előadást, mely szerint az általa hivatkozott speciális szervezési ismeretekről a vele kötött szerződés révén a "B" Kft. tudomással bírt volna, másrészt az I.r. alperes - amennyiben üzleti titkot, know how-ot sértett volna - ezt a magatartását azzal valószínűsítette volna meg, ha az általa megszerzett üzleti titkot, know how-ot a II.r. alperes részére felhasználhatóvá teszi. Ebben az esetben a felperes és a "B" Kft. üzleti kapcsolatában kívülállónak tekintendő II.r. alperesnek az üzleti titkot felhasználó magatartása ütközött volna a Ptk. 81. § /1/ bekezdésébe, illetőleg a Tpvt. 4. § /1/ bekezdésébe.

Alaptalanul hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy a szakértői bizonyítási indítványok elutasításával kapcsolatos indokolási kötelezettség elmulasztása az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését teszi indokolttá.

A Pp. 221. § /1/ bekezdése szerint az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell

azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. Kétségtelen, hogy ezen indokolási kötelezettségének a megyei bíróság teljeskörűen nem tett eleget, mert ítéletében részletesen nem fejtette ki, hogy a felperes által felajánlott, szakértők kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványokat milyen okokból mellőzte.

A perben szakértő kirendelésére akkor kerülhet sor, ha valamely tény fennálltának megállapítása, valamely tény, körülmény szakmai értékelése olyan szakismeretet igényel, amellyel a bíróság nem rendelkezik. A tényállás felderítése nem lehet a szakértő feladata: a szakértő kirendelését megelőzően a félnek elő kell adnia a szakértői vizsgálat szempontjából releváns tényeket, körülményeket, hiszen ezek képezik a szakértői vizsgálat tárgyát.

A felperes konkrét előadása hiányában az elsőfokú bíróság érdemben helyesen határozott, amikor a szakértő kirendelésével kapcsolatos felperesi bizonyítási indítványokat mellőzte. A könyvszakértő kirendelését illetően az alperesi fellebbezési ellenkérelemben előadottakra is figyelemmel ítéltő táblára mutat: A szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítvány nem szolgálhatja azt a célt, hogy a fél a perbeli ellenfél üzleti tevékenysége, esetleges üzleti titkai körébe tartozó információkhoz jusson hozzá.

Mindezekre tekintettel a felperes által hivatkozott, az indokolási kötelezettség elmulasztása körén belüli eljárásjogi szabálysértés nem volt olyan súlyú, amely a Pp. 252. § /2/ bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná.

Mivel a kereseti kérelem alapjaként megjelölt, a Ptk.81.§-ába illetőleg a Tpvt 4.§ (1) bekezdésébe ütköző jogsértést a felperes nem konkretizálta és nem bizonyította, így nincs olyan igény, amely vonatkozásában az elévülés vizsgálható lenne.

Az ítéltő tábla azonban szükségesnek tartja megjegyezni: az elévülés kérdésében annyiban tévedett az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. alperes felperes által sérelmezett magatartása ugyan valóban egyszeri, egyedi cselekmény volt, ugyanakkor a II.r. alperes sérelmezett magatartása - a know how felhasználása - folyamatos tevékenységnek tekinthető. Így e vonatkozásban az elévülésre az elsőfokú bíróság által is hivatkozott Tpvt. 88. § /2/ bekezdése az irányadó. Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a "B" Kft-nek a II.r. alperessel 2007. október 16-ig állt fenn üzleti kapcsolata, így a jogsértő helyzet ezen időpontban megszűnt. Ehhez képest pedig a Tpvt. 88. § /1/ bekezdése szerinti 6 hónapos igényérvényesítési határidőt a felperes kikérte, mert kereseti kérelmét a Tpvt. 4. §-ára alapítottan csak 2008. december 1-jén (8. sorszám alatti beadvány) terjesztette elő.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a per fő tárgya tekintetében a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A 253. § /3/ bekezdés szerint a másodfokú bíróság a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határoz a le nem rótt illeték, valamint az állam által előlegezett és meg nem térült költség megfizetéséről. Az ítéltábla észlelte, hogy a felperes kereseti kérelmét 1.500.000 Ft nem vagyoni kártérítés és 1.500.000 Ft vagyoni kártérítés iránt terjesztette elő. Erre tekintettel a pertárgy értéke 3.000.000 Ft, így az Itv. 42. § /1/ bekezdés a./ pontja szerinti kereseti illeték összege helyesen 180.000 Ft. Ezért e vonatkozásban az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján megváltoztatta.

A felperes a Pp. 239. és Pp. 78. § /1/ bekezdés alapján köteles az I.r., II.r. alperesek másodfokú eljárásban felmerült költségeinek megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj Áfa-t is magában foglaló összegéről az ítéltábla a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet szerinti határozott. A feljegyzett fellebbezési illetéket a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § /2/ bekezdés alapján köteles megfizetni.

Győr, 2011. évi április hó 5. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Tisztviselő